

အောင်မြင်စာပေ

BOON

လေယာဉ်ပေါ်
အတွင်း

"ဘာ!..ဘာ!...ဘာ!..၊ လေ..လေယာဉ် နံပါတ် ပြန်ပြောစမ်း.."

ကြီးမေရဲ့ ပျာယာခတ်အပြောကြောင့် ငဲငယ် မျက်မှောင် ကြုတ်မိသွားတယ်။

"ဘာလဲ..ကြီးမေက သိလို့ လား..၊ xxxx..ပုဂ္ဂလိက လေကြောင်းလိုင်း လေ၊ နံပါတ်က xxx လေ..."

ကျွန်တော်ရွတ်ပြတဲ့ လေယာဉ်နံပါတ်ကို နားထောင်အ ပြီးမှာ ကြီးမေရဲ့ မျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်ဝိုင်းစက်သွားပါတယ်။

"အံ့မယ်လေး!..ဘုရား..ဘုရား..ငါ့သားရယ်.. ကံကောင်းလို့ ၊ ကြည့်စမ်း...ကြီးမေ ကြိုသိပေလို့ ၊ မစီးရပါဘူး အဲဒီလေယာဉ် ငါ့သားမစီးရပါဘူး၊ ခညေခနူ လုပ်လိုက်တော့.."

"ဟာ!...ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကြီးမေကလဲ၊ လေယာဉ်လက် မှတ်တန်ဖိုးက နည်းတာမှ မဟုတ်တာ၊ သား အဆုံးမခံနိုင်ပါဘူး"

ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိ..လေယာဉ်လက်မှတ်တစ် စောင် အဆုံးရှုံး ခံရမယ့်ကိစ္စမို့ ကျွန်တော် ကြီးမေကို ငြင်းဆန် လိုက်မိတယ်။

ကြီးမေက ရင်ဘတ်ကို ဖိပြီး...

"အံ့မယ်လေး..သားလေးရယ်၊ အဲဒီလေယာဉ်လက် မှတ်တန်ဖိုး ကြီးမေ ပြန်လျော်ပေးပါ့မယ်၊ ငါ့သားသာ တခြားလေ ယာဉ်

ပြောင်းစီးစမ်းပါ"

လေယာဉ်နံပါတ်ကို ကြီးမေ ဘာလို့ ..ဒီလောက်တောင် အယူသည်း
နေရတာလဲ..။

သူနားမလည်နိုင်ဘူး..။

နောက်ဆုံး..ဖွင့်မေးလိုက်မိတယ်။

"နေပါဦး..ကြီးမေ ဘာလို့ ဒီလောက်တောင် အသည်း အသန် တား
နေရတာလဲ၊ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြဦးမှ ပေါ့"

ကြီးမေ နည်းနည်းအင်တင်တင်ဖြစ်သွားတယ်။

ပြောပြချင်ပုံ မရဘူး။

ရတယ်လေ...။

သူ ကြီးမေကို ညစ်လိုက်တယ်။

(လူဆိုတာ မပြောချင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကိုမှ ပိုစိတ်ဝင်စား တတ်ကြတာ
မဟုတ်လား...) "အိုကေ...ကြီးမေ မပြောချင်ရင်နေလေ အရေးမကြီး ပါ
ဘူး၊ သားကတော့ လုပ်မယ်လို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးရင် ဘယ်တော့မှ နောက်မ
ဆုတ်တတ်ဘူးဆိုတာ..ကြီးမေ သိပါတယ်နော်"

သူ စိန်ခေါ်လိုက်တော့..ကြီးမေ ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြစ် သွားတယ်။

"အံ့မယ်လေး...သားရယ် အဲ့လိုမပြောပါနဲ့ ၊ သားကို ကြီးမေ
ဘာကြောင့် တားရသလဲဆိုတာ ပြောပြပါမယ်၊ သားက သာ
ကြီးမေပြောပြတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို နားထောင်ပြီးရင် အဲဒီ လေယာဉ်ကို
မစီးတော့ပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိ ပြန်ပေးပါကွယ်..နော်"

ကြီးမေ ချော့ချော့မော့မော့ ပြောတော့..သူ ဆက်မူမ နေတော့ပါဘူး။

ကြီးမေကို ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ကတိမြန်မြန်ပေးလိုက် တယ်။

"အင်းပါ..ကတိပေးတယ်၊ ကြီးမေသာ အဲဒီလေယာဉ် ရဲ့ လျှို့ဝှက်ချက်ကို ပြောပြ.."

ကြီးမေက တံတွေးတစ်ချက် မျိုချတယ်။

ပြီးတော့ သက်ပြင်းရှိုက်တယ်။

"အဲဒီလေယာဉ်ပေါ်မှာ ခရီးသည် တစ်ယောက်နဲ့ လေ ယာဉ်မယ်တစ်ယောက် သေသွားဖူးတယ်"

"ဘယ်လို!..."

ကြီးမေပြောပြတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သူသိပ်စိတ်ဝင်စား သွားပါတယ်။

"သူတို့ က ဘာဖြစ်လို့ သေရတာလဲဟင် ကြီးမေ..၊ လေ ယာဉ်မတော် တဆဖြစ်လို့ လား!..."

"ဟင့်အင်း...လေယာဉ်ရဲ့ ချွတ်ယွင်းမှုကြောင့် မဟုတ် ပါဘူး သားရယ်"

"ဒါဆို ဘာကြောင့် လဲ ကြီးမေ! သားကို မြန်မြန်ပြောပြ ပါ"

ကျွန်တော် အရမ်းစိတ်ဝင်စားမိနေပြီ။

ကြီးမေ တုံ့နှေးနှေး ပြောနေတာကို စောင့်နားထောင်နေ ရတာ စိတ်မရှည်နိုင်တော့ဘူး။

"အင်း..အငြိုးတွေ..ကလွဲစားချေမှုတွေ..အမုန်း တွေ..ဒေါသအလျောက် ကြိုတင်ကြံစည်မှုတွေကြောင့် ပေါ့သား ရယ်၊ သေချာတာကတော့..ခုထိ သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး မကျွတ် မလွတ်ကြသေးဘူး၊ ခရီးသည် တွေ

ဟာ သူတို့ကို လေယာဉ်ပေါ်မှာ တစ်ခါတစ်လေ မထင်မရှား၊ တစ်ခါတစ်လေတော့လည်း သိသိသာသာ ထင်ထင်ရှားရှားကို တွေ့နေရသေးတာ ..."

သူ ဒဏ္ဍာရီပုံပြင်တစ်ပုဒ်ကို ကြားရသလို ခပ်သဲ့သဲ့ ရယ် လိုက်မိပါတယ်။

"အဟတ်ဟတ် ကြီးမေဆိုလိုချင်တာက အဲဒီလေယာဉ် က သရဲခြောက်တယ်ပေါ့..ဟုတ်လား!.."

သူ့ရဲ့ အသံက လှောင်ပြောင်လိုရိပ် နည်းနည်းစွန်းထင်း သွားပုံရတယ်။

ကြီးမေ ဖျတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်တယ်။

"သားက မယုံဘူးပေါ့ ဟုတ်လား၊ ကြီးမေက ကိုယ်တိုင် ကြုံခဲ့ရတာပါ သားရဲ့၊ ကြီးမေမျက်စိနဲ့ တပ်အပ်ကို တွေ့ခဲ့ရတာ ပါ"

သူ နည်းနည်းပြန်ပြီး စိတ်ဝင်စားသွားရတယ်။

"ဟင်..ကြီးမေကိုယ်တိုင်..."

"ဟုတ်တယ်"

"ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့ရတာလဲဟင်.."

"တစ်ကိုယ်လုံး ပတ်တီးအဖွေးသား စည်းထားတဲ့ ..အလောင်းကောင်ကြီးကို လေယာဉ်ထိုင်ခုံပေါ်မှာ ကြိုးနဲ့ တုပ်နှောင် ထားတာ တွေ့လိုက်ရတာပဲ၊ ကြီးမေဆိုတာ နေရာမှာ တင် ရှေ့ခံ ဖြစ်သွားတာလေ၊ ကြီးမေ အဲဒီကတည်းကစပြီး..ဘယ်တော့မှ လေယာဉ်မစီးတော့ဘူး.."

"သူတို့ နှစ်ယောက်က ဘာကြောင့် သရဲတွေ ဖြစ်သွားရတာလဲဟင်.."

ကြီးမေ သက်ပြင်းရှိက်ပြန်ပါတယ်။

ကြီးမေက ခံစားလွယ်တယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ အဖြစ်အပျက် ကို သူကိုယ်တိုင် ကာယကံရှင်နီးပါးလောက်ကို ခံစားတတ်တာ။

"သနားဖို့ သိပ်ကောင်းပါတယ် သားရယ်..၊ သူတို့ နှစ် ယောက်လုံးဟာ ကျိန်စာသင့်ခဲ့ကြတာပါ"

သူ ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့တိုးလိုက်မိတယ်။ ကြီးမေရဲ့ စကား တို့ က သူ့ကို တိုး၍ စိတ်ဝင်စားနေစေပါပြီ။

"ဘယ်လို..သူတို့ နှစ်ယောက်က ကျိန်စာသင့်ခဲ့ကြတာ ဟုတ်လား!..၊ ကြီးမေ သိလား!.."

"အင်း...သိတယ်၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘယ် တော့မှ ရောင့်ရဲတင်းတိမ်နိုင်စွမ်းမရှိတဲ့ အချစ်မှာ သူတို့ ကျိန်စာ သင့်ခဲ့ကြတာပေါ့၊ သူတို့ နှစ်ယောက်လုံးမှာ အဲဒီယောက်ျားကပေး ထားတဲ့ စိန်ပွင့်ရှစ်လုံးနဲ့ အသည်းနှလုံးပုံ ဖော်ထားတဲ့ လက်စွပ် တစ်ကွင်းစီ ရှိကြတယ်...၊

ပြဿနာရဲ့ အစက အဲဒီလက်စွပ်ကြောင့် ပဲ၊ ဒါပေမယ့်.. အဲဒီလို ဆင်တူလက်စွပ်မျိုးတွေ မိန်းကလေး ဘယ်နှစ်ယောက်ဆီ မှာ ရှိနေဦးမယ်မှန်းတော့..သူတို့ လည်း မသိကြဘူး"

သူ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားမိသွားသလို မျက်မှောင်ကုတ် လိုက်မိတယ်။

"ကြီးမေ..ဒါဆို အဲဒီလက်စွပ်က တရားခံပေါ့..၊ ဟို အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်လုံးကို သရဲဘဝရောက်အောင် ကျိန်စာ သင့်စေခဲ့တာ အဲဒီလက်စွပ်ကြောင့် ပေါ့နော်"

"ဆိုပါတော့သားရယ်"

ကြီးမေက မတင်မကျ ဖြေပါတယ်။

သူ သိပ်မကျေနပ်သေးဘူး။

"ကြီးမေ...အဲ့ဒီဇာတ်လမ်း သားကို ပြောပြပါဗျာ"

"အင်း..."

ကြီးမေက သံရှည်ဆွဲပြီး ညည်းညူသလို လုပ်လိုက်ပါ တယ်။

ပြီးတော့...။

★

ဂျူတီနားရက်ကလေးမှာ အိပ်ရေးဝဝ အိပ်မလို့ ပြင်တုန်း မနက်စော
စောစီးစီး ဖုန်းမြည်သံကြောင့် ကရုဏာ စိတ် ညစ်သွားရတယ်။

မျက်လုံးမဖွင့်သေးဘဲ ကုတင်ဘေး စားပွဲပုလေးပေါ်က ဟမ်းဖုန်းကို
လှမ်းယူလိုက်တယ်။

ပြီးတော့..အိပ်မှုန်စုံဝါးအသံကြီးနဲ့ ပဲ 'ဟယ်လို' လိုက်ရ တယ်။

"ဟာ!...ဘယ်လိုမိန်းမလဲ...၊ ရှင် ခုချိန်ထိ အိပ်ရာထဲ က မထသေးဘူး
လား၊ ဖုန်းထူးသံကြီးကလဲ အိပ်ချင်မှုးတူးနဲ့ .."

ကရုဏာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ 'ကျစ်'ခနဲ စုတ်သပ်လိုက် မိတယ်။

"အေမီ...ပြော၊ စောစောစီးစီး ဘာအရေးတော်ပုံတွေ ပေါ်ပြန်ပြီလဲ"

"ရှင့်ကို မမက နေ့လည်စာ အိုဗာတင်း ဖျော်တိုက်မလို့ တဲ့ ၊ အဲ့ဒါသ
တင်းပေးတာ"

သွားပြီ...။ မမဆိုတာ ကရုဏာတို့ ရဲ့ အထက်လူကြီး။

အိုဗာတင်း ဖျော်တိုက်မယ်ဆိုရင် ကရုဏာတို့ သဘော
ပေါက်လိုက်ပြီ။ အိုဗာတိုင်ဆင်းရဲတော့မယ်။

ဒီနေ့ ကရုဏာ မနားရတော့ဘူး...။

"ဟိတ်...ဘာလဲ အရမ်းပျော်သွားလား၊ ဂျူတီပြန်ဝင်ရ မယ်ဆိုလို့ "

အေမီက ဆက်စ,နေတယ်။

'ရှစ်'..လို့ ကရုဏာ ခပ်တိုးတိုး ဆဲရေးလိုက်မိတယ်။

"ဘယ်လိုလဲ...စိန်လက်စွပ်ရဲ့ အရှင်သခင်နဲ့ ဒီတ်ထား တဲ့ နေ့ရက်
လေး သွားပါပြီပေါ့..ဟုတ်လား.."

"ကိုကိုမရှိဘူး၊ ကုန်တိုက်အတွက် ဂျပန်မှာ ပစ္စည်းသွား ဝယ်နေတ
ယ်"

အေမီက မခံချင်အောင် စ,တာကို..ကရုဏာ ခပ်ကြွေးကြွေးလေး
ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

လျှာဖျားမှာ ချိုနေတာပဲ..။

ကိုကိုက ဥပမိရုပ်လည်း ခန့်ညားတယ်။

ကုန်တိုက်သုံးခုလည်း ပိုင်ဆိုင်တယ်။

ကရုဏာကိုလည်း လိုလေသေးမရှိ အလိုလိုက် ကြင်နာ တယ်။

ကိုကိုနဲ့ ချစ်ခွင့်ရတာ ကရုဏာ ဘယ်လောက်ကံကောင်း လိုက်သလဲ

။

ကရုဏာတို့ ဌာနမှာ BMW ကားနဲ့ အလုပ်ဆင်း၊ ROLEX နာရီပတ်၊ စိ
န်လက်စွပ်ဝတ်နိုင်တဲ့ လေယာဉ်မယ်ဆိုလို့ ကရုဏာ တစ်ယောက်ပဲရှိ
တာပါ။ ကိုကို ဆင်ပေးထားတာလေ...။

တစ်ခုတော့ ရှိတယ်၊ ကိုကိုက လူပျိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။

သိပ်စိတ်ပျက်စရာကောင်းတဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို စိတ် ကုန်လမ်းခဲ့
ခဲ့တဲ့ အိမ်ထောင်ပျက်တစ်ယောက်ပါ..။

ကရုဏာကိုတော့ ဒီတစ်ခေါက် ဂျပန်ခရီးက ပြန်လာရင် တရားဝင်

လက်ထပ်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ စ,ဆွဲတော့မယ်လို့ ကိုကိုက ကတိပေးထားပါတယ်။

ကရုဏာ ကိုကိုအကြောင်းတွေ ဖျတ်ခနဲ တွေးမိနေတဲ့ အချိန်မှာ အေမိက မခိုးမခန့်ရယ်ပြီး ဆက်ပြောပြန်ပါတယ်။

"အဟား...တို့ ကတော့ စည်းစိမ်ဥစ္စာ မမက်ဘူးဟေ့၊ လူပျိုနုနုထွတ်ထွတ်ကလေး ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ကိုပဲ မက်တာ၊ စဉ်းစား ကြည့်လေ..ကိုယ့်ရဲ့ အပျိုစင်ဘဝကလေးကို နုနုသန့်သန့် လူပျို ကလေးကိုပဲ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ပေးမှာပေါ့၊ ပုပ်အဲ့နေတဲ့ မုဆိုးဖိုတို့ တစ်ခု လပ်တို့ ကို ဘာလို့ များ သိမ်းပိုက်ခွင့်ပေးမလဲ..ဟိဟိ.."

အေမိက တော်တော်အပြောဆိုးပါတယ်။

သူ့စကားက စေတနာထက် မနာလိုရိပ် ရာခိုင်နှုန်းက ပိုများ နေတယ်လို့ ပဲ ကရုဏာ ယူဆပါတယ်။

ကိုကိုကို ချစ်သူအဖြစ် လက်ခံလိုက်ကတည်းက ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဒီလိုကဲ့ရဲ့ သဂြိုဟ်တာတွေ ခံရလွန်းလို့ ကရုဏာ အရေ ထူနေပါပြီ။

နှုတ်ခမ်းလေး တွန့်ကွေးပြီး မထိတရီ ပြုံးလိုက်ရင်း အေမိ ကို ကရုဏာ တစ်ခွန်းတည်း ပြန်ပြောလိုက်ပါတယ်။

"အချစ်မှာ အဲဒါတွေမရှိဘူး သူငယ်ချင်းရဲ့ "

"အိုး...အဲဒါအချစ်၊ သေချာရဲ့ လား ကရုဏာရယ်"

"မင်းရော ကိုကိုလိုလူမျိုးက ချစ်တယ်ဆိုရင် ငြင်းမှာ လား၊ မငြင်းပါဘူးကွာ...ကိုယ်ပြောရဲပါတယ်"

အေမိနဲ့ ကရုဏာရဲ့ စကားစစ်ထိုးပွဲက တဖြည်းဖြည်း ပြင်းထန်လာ

တာမို့ ကရုဏာကပဲ စကားလမ်းကြောင်း ပြောင်း လိုက်ရပါတယ်။

"ဒါနဲ့ ပြောပါဦး၊ မင်း ကိုယ့်ဆီဖုန်းခေါ်တဲ့ ကိစ္စက"

"အိုး..ဆောရီး၊ အဲ့ဒီကိစ္စ ပြောချင်လို့ ဖုန်းဆက်တာ၊ လမ်းကြောင်း က နည်းနည်းချော်ထွက်သွားတယ်၊ မင်း ဒီနေ့ ဝင်ရ မယ့်ဂျူတီက နည်း နည်းထူးဆန်းလို့ ကိုယ်ကြိုတင်သတင်းပေး တာ"

"ဆိုစမ်းပါဦး...ဘာတွေထူးဆန်းလို့ လဲ"

မေးသာ မေးလိုက်ရတယ်...ကရုဏာ သိပ်တော့ စိတ် မဝင်စားပါဘူး

။

နားရက်မှာ ပြန်အစားထိုးဝင်ပေးရမယ်ဆိုကထဲက စိတ် တွေက သိ ပ်မကြည်လင်ချင်တော့ဘူး။

"မင်း ဒီနေ့ ဝင်ပေးရမယ့် ဂျူတီက..ဩစတေးလျကို လေယာဉ်စင်း လုံးငှားစီးတဲ့ ခရီးသည် တစ်ဦးတည်းနဲ့ လိုက်ပေး ရမှာ "

"မြတ်စွာဘုရား..လေယာဉ်တစ်စင်းလုံးကို ငှားစီးတယ် ဟုတ်လား၊ ဘယ်လောက်တောင် ချမ်းသာနေပါလိမ့်"

"ချမ်းသာသလားတော့ မမေးနဲ့ ၊ စော်ဘွားတစ်ယောက် ရဲ့ သမီးတဲ့ ကွ၊ သူ့နာမည်ကို ကြားလိုက်ရရင်..မင်းပိုအံ့ဩသွား မယ်"

အေမီအသံက ရီသဲ့သဲ့နိုင်လှပါတယ်။

ကရုဏာလည်း နည်းနည်းစိတ်ဝင်စားသွားရပြီ။

"ပြောစမ်းပါဦး အဲ့ဒီအမျိုးသမီးက အကယ်ဒမီမင်းသမီး မို့လို့ လား!.

."

"အကယ်ဒမီမင်းသမီးထက် ပိုစိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတဲ့ အမျိုးသမီး

ပေါ့..၊ မင်း ရင်းရင်းနှီးနှီးကို သိနေတဲ့ နာမည်ပါ... ဒေါ်နန်းဧကရီတဲ့ "

"ဘာ!!.."

ကရုဏာမျက်လုံးတွေ ပြူးကျယ်သွားပြီး ချက်ချင်း အိပ် ယာထဲမှ
ငေါက်ခနဲ ထ,ထိုင်လိုက်မိတယ်။

"ဟုတ်ပါ့..ဒေါ်နန်းဧကရီ၊ Royal ကုန်တိုက်သုံးခုပိုင်ရှင်
ဦးသတိုးသင်္ခရဲ့ ချစ်ဇနီး ဒေါ်နန်းဧကရီပါ"

အို..ချစ်ဇနီး..မဟုတ်ပါဘူး။

ကိုကိုနဲ့ အဲဒီအမျိုးသမီးက ကွာရှင်းပြတ်စဲကြပြီးသား။

အဲ့ဒါ မင်းသိရဲ့ လား အေမီ..။

တကယ်တမ်းမှာ တော့ ကရုဏာရဲ့ လည်ချောင်းထဲ ပြင်း ရှတစ်ဆို့
နေတာမို့ ဘာသံမှ မထွက်နိုင်ပါဘူး....။

ကရုဏာ လက်ထဲကဟမ်းဖုန်းလေး အိပ်ရာပေါ် ပြုတ် ကျသွားတယ်
။

သိပ်မကြာခင်မှာ ပဲ ဖုန်းခေါ်သံက မြည်လာပြန်ပါရော။

ကရုဏာ ဖုန်းကို မကောင်းဆိုးဝါးတစ်ကောင်လို ကြည့် နေမိတယ်။

ဖုန်းခေါ်သံ အဆက်မပြတ် မြည်လာတော့..ဒေါသတ ကြီး ကောက်
ကိုင်လိုက်မိတယ်။

"ဟယ်လို"

ကရုဏာရဲ့ ဖုန်းထူးသံက ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့် ဖြစ်နေမှာ အ
မှန်ပါပဲ။

"ကရုဏာ...အရေးတကြီး ဂျူတီဝင်ရမယ်၊ ခုချက်ချင်း ဝတ်စားပြင် ဆင်ပြီး ရုံးကိုလာခဲ့ပါ"

ကရုဏာ အထက်လူကြီး မမမြတ်ဣန္ဒြေရဲ့ ဖုန်း ဖြစ်နေ တယ်။ ကရုဏာ စိတ်ညစ်ညစ်နဲ့ ...

"မမ...ဒီနေ့ ကရုဏာ အော့ဖ်လေ"

"ဆောရီး ကရုဏာ၊ မမ အချိန်မရဘူး၊ မင်း ခုချက်ချင်း လာခဲ့ပါ...ဒါ ပဲနော်"

မမက ကရုဏာရဲ့ ဆင်ခြေကို လက်ခံနားမထောင်ဘဲ စကားဖြတ်ချပြီး ဖုန်းပါချသွားတယ်။

ဒုက္ခပဲလို့ ..ကရုဏာ ညည်းလိုက်မိတယ်။

အလုပ်က ထွက်ပစ်လိုက်ချင်စိတ်ပါ ပေါက်လာတယ်။

ကိုကိုနဲ့ လက်ထပ်ပြီးရင်တော့ ကရုဏာ အလုပ်က ထွက် မှာ ပါ။ လောလောဆယ်တော့ ဒီအလုပ်က လစာကောင်းတာမို့ ကရုဏာ ထွက် လို့ မဖြစ်သေးပါဘူး။

အိပ်ရာပေါ်က မထချင်ထချင် ထ, လာပြီး..ကရုဏာ ရေချိုးခန်းထဲ ဝင်ခဲ့တယ်။ တတ်နိုင်သလောက် အချိန်ဆွဲပြီး ရေချိုး သန့်စင်နေမိတယ်။

ဒေါ်နန်းဧကရီ ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးကို ကရုဏာ အပြင်မှာ တစ်ခါမှ မဆုံတွေ့ဖူးပါဘူး။ မျက်နှာချင်းလည်း မဆိုင်ချင်ပါဘူး။

ရေချိုးခန်းထဲက ထွက်လာတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အရင်က ထက်ပိုပြီး လှပကြော့ရှင်းနေအောင် ဖီးလိမ်းပြင်ဆင်မိတယ်။

ဒေါ်နန်းဧကရီက ကရုဏာကို သိချင်မှ သိမှာ ပါ။

ဒါပေမယ့် သူ့ထက်ပိုပြီး ကရုဏာ လှချင်နေမိတယ်။

ပြီးတော့ သူ့မျက်စိထဲမှာ ကရုဏာဟာ သိပ်လှတဲ့ မိန်း ကလေးတစ်ယောက်ပါလားလို့ အသိအမှတ်ပြုခံရချင်တယ်။

ကိုကိုကတော့ ဒေါ်နန်းဧကရီဟာ ရောဂါမျိုးစုံနဲ့ ချူချာလွန်းလို့ ..စိန်စီထားတဲ့ ဂီလာန...တဲ့ ။

မသေခင်ကထဲက နာနာဘာဝရုပ် ထွက်နေတဲ့ မင်းသမီး တဲ့ ။

ဝတ်စားပြင်ဆင်ပြီးတော့..မှန်ရှေ့မှာ ကရုဏာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုနေမိတယ်။

ကိုယ့်အလှကိုယ် စိတ်မချနိုင်ဘူး...။ ဒေါ်နန်းဧကရီရဲ့ အလှနဲ့ ယှဉ်ရင် မှီ န်သွားမှာ စိုးရိမ်နေမိတယ်။

ကိုကိုကတော့ ကရုဏာကို ကြွေရုပ်ကလေးတဲ့ ။

ကရုဏာ ဘယ်လိုပဲ အလှဆုံး ပြင်ဆင်ထားပေမယ့်... ဒေါ်နန်းဧကရီနဲ့ တွေ့ဆုံရမှာ ကို ကံကြမ္မာဆိုးတစ်ခုခုနဲ့ ကြုံတွေ့ ရတော့မှာ လို့ ရင်လေးနေမိပါတော့တယ်။

*